

Novells de luxe

Un any de novetats Els primers llibres de Regina Rodríguez Sirvent, Andrea Genovart, Gemma Ventura, Josep Ortiz, Anna Pazos, Ofèlia Carbonell o Mar García Puig, destapen noves veus que empenyen fort una literatura que no s'estanca

FRANCESC BOMBI-VILASECA

XAVIER CERVERA

/ L'autoficció és un punt de sortida, ja sigui més a prop de la realitat o amb una imaginació desbordada

/REGINA RODRÍGUEZ SIRVENT

Amb un sentit de l'humor espantant, el seu debut combina moments dramàtics amb passatges eròtics, per reflectir l'evolució de la seva protagonista, que aterra als Estats Units per fer d'au pair en una família sorprenent

CÉSAR RANGEL

/ JOSEP ORTIZ
La primera novel·la d'aquest informàtic narra la invenció de la bomba atòmica, dilemes morals inclosos, alhora que també qüestiona com es recorda la pròpia vida passat el temps

XAVIER CERVERA

/ANDREA GENOVART

La guanyadora del premi Llibres Anagrama dona veu a una generació descensada per la precarització laboral

/ La cerca d'un lloc al món continua centrant alguns títols, però ja no és un fet estrictament generacional

La salut d'una literatura ha de tenir en compte molts aspectes, i un d'ells és la capacitat que els autors novells publiquin i, més encara, que les seves primeres obres tinguin el favor dels lectors.

Són molts els nous autors que estan publicant els últims anys, i les editorials estan atentes a les propostes que reben, com s'ha vist els últims anys amb casos com aquelles *Terres mortes* de Núria Bendicho Giró, l'*Aiua* de Roser Cabré-Verdiell, *Nicolau* d'Antoni Veciana o *Divorci i aventura* de Leticia Asenjo, entre d'altres.

Ara bé, si hi ha una novel·la que aquest curs passat s'ha convertit en un fenomen editorial, aquest és el de **Les calces al sol** (*La Campana*) de **Regina Rodríguez Sirvent**. L'autora feia anys que treballava en aquesta novel·la d'aïres autobiogràfics, on una jove Rita Racons que busca el seu lloc al món aterra inesperadament als Estats Units per fer d'au pair a casa d'una família ben particular on és habitual, per exemple, que els nens -d'entre cinc i dotze anys- discuteixin mentre esmorzen sobre Sòcrates o l'economia de l'època del romans: l'escriptora assegura que molts passatges com aquells no són ficció. Amb un sentit de l'humor espantant combinat tant amb moments dramàtics com amb passatges eròtics, per reflectir l'evolució de la protagonista, que troba el camí en el moment més insospitat de la seva vida. Rodríguez Sirvent va arribar a *La Campana* després d'enviar-li un correu electrònic: hi van creure i a poc a poc el boca-orella l'ha convertit en l'escriptora revelació de l'any. Si per Sant Jordi va ser la quarta novel·la més venuda, abans de l'estiu s'enfilava al capdamunt de les llistes. Ja porta catorze edicions, al novembre Suma de Letras la publicarà en castellà i l'any que ve sortirà traduïda, com a mínim, al portuguès.

Els premis també són sovint una via d'entrada a la publicació d'escriptors inèdits, com ha estat el cas d'**Andrea Genovart**, que va guanyar el **Llibres Anagrama** amb el seu **Consum preferent**, una novel·la que es podria qualificar de generacional -etiqueta que l'autora prefereix defugir- pel seu intent de reflectir el descens sistemàtic dels joves que comencen a deixar de ser-ho, reflectit no només en els avatars de la seva Alba, sinó també en un estil i una llengua -optant per allunyar-se de la norma i barrejant-hi català amb castellà i una mica d'anglès- que van centrar una intensa polèmica a les xarxes. Un malestar tenyit per una precarietat que va més enllà dels joves amb escasses expectatives laborals i un horitzó vocacional que sovint trontolla.

També va debutar amb premi **Gemma Ventura**, que va guanyar el Josep Pla amb **La llei de l'hivern** (*Destino*), que amb un aire intimista i màgic ens mostra una noia que no troba el seu lloc en un món en crisi mentre vetlla el seu avi moribund, la persona que més ha estimat: d'una banda recorda la vida conjunta i de l'altra s'enamora d'un rodamon. Un cant alhora a la memòria i a la imaginació.

Es pot debutar amb dos llibres alhora? És el que ha fet **Anna Pazos** amb **Matar el nervi** (*La Segona Periferia/Random House*) i **Poder i disseny** (*Fragmenta*), el primer una narració de no-ficció en què relata una vida de viatges al voltant del món intentant trobar un sentit a l'existència, mentre que el segon desenvolupa un breu assaig a la col·lecció *Assaltar la Bíblia* a partir d'un passatge de les Escriptures. De tota manera, malgrat la distància entre els dos títols pels seus diferents orígens i objectius, comparteixen estil i algunes escenes de l'un podrien ben bé ser a l'altre. Pazos comença explicant el seu Erasmus a Tessalònica i acaba retratant la seva tornada de Nova York just a l'inici de la pandèmia. Entremig, una

vida viatgera per Israel, Turquia o una llarga travessia marítima frustrada com la seva història d'amor, que retrata sense pudor mentre l'autora es busca a si mateixa entre el glamur i la percepció d'una derrota que tampoc no arriba.

En una altra escala també trobarem aquesta recerca del rumb vital a la primera novel·la d'**Ofèlia Carbonell**, **Fusta i resina** (Columna). Aquí Carbonell tira d'autoficció i dibuixa una protagonista violinista –ella és violoncel·lista– que es pregunta si ha de renunciar a una vocació musical que implica sacrifici, incertesa i una contínua precarització o bé acceptar una proposta per canviar d'àmbit i poder continuar vivint a Barcelona. L'autora sap de què parla perquè fa anys que es dedica a escriure articles i fer i col·laborar amb podcasts, plataformes que li han donat visibilitat com perquè sense que tingues experiència literària Juliana Canet li demanés una novel·la que inaugurés la col·lecció *Brunzits*, que vol donar a conèixer nous referents, especialment joves.

Mar García Puig també agafa un problema que li preocupa i la seva peripècia com a punt de partida per bastir el seu primer llibre, **La història dels invertebrats** (La Magrana / Random House). I és que com la seva narradora, García Puig –editora de professió fins que va entrar en política– va ser mare de bessons i diputada el mateix dia, quan va entrar en una espiral d'angoixa i ansietat. A partir de la seva història personal, la narradora indaga en la bogeria de les dones fent un viatge per la història de l'art, la literatura, la mitologia o la medicina: de la cultura.

La ferida a partir de la qual **Anna Manso** va escriure **Un cor de neu** (La Campana) no és estrictament pròpia, els abusos sexuals dins de la família. Escalar que Manso no és una debutant estrictament, perquè ja ha publicat més de cinquanta llibres, però aquesta sí que ha estat la seva primera novel·la destinada a un públic adult. Com no podia ser d'una altra manera, però, també homenatja la literatura infantil a la qual fa tants anys que es dedica: la protagonista és escriptora de literatura infantil i juvenil i hi apareix un llop que parla, l'Impossible, que és el detonant del conte, a més de referències implícites i explícites a *La reina de la neu*. Manso tracta amb molta delicadesa, però sense evitar l'humor marca de la casa, les conseqüències dels abusos passats vint anys, quan una mare es torna a posar en contacte amb el seu fill després de tot aquell temps sense saber-ne res, envoltada de culpes i remordiments.

Un altre debut literari, amb un plantejament als antípodes, és el de **Josep Ortiz**, que a **L'artefacte** (Edicions de 1984) ressegueix la invenció de la bomba atòmica a través dels records d'un físic de ficció a qui envolta dels científics reals i els seus dilemes morals –mesos abans que el biopic *Oppenheimer* arrasés als cinemes–. Alhora, en una trama paral·lela el protagonista torna a Berlín molts anys després, en una narració que qüestiona com recordem la pròpia vida al cap dels anys. La novel·la va guanyar el premi de la llibreria No Llegiu, i va ser finalista del Llibreter.

I encara hi ha hagut uns quants debuts remarcables més, com ara el de **Maria Canelles** amb **Contra la nostàlgia** (Angle), la **Miràbilis** (Males Herbes) d'**Eva Espinosa** o la primera incursió narrativa d'**Artur Garcia Fuster**, **Partint de Zadar** (Leonard Muntaner), una entretinguda crònica al voltant d'un lectorat a Croàcia amb una bona galeria de personatges que l'any 2022 va guanyar el premi Pare Colom d'Inca. Noves incorporacions que contribueixen a una literatura més diversa i més forta, i amb camí per créixer. /

/ La preocupació dels joves per una situació laboral i vital precària té un fort pes en les narracions

/ **ANNA PAZOS**
En el seu debut en narrativa de no-ficció retrata parts de la seva pròpia vida sense pudor mentre es busca a si mateixa entre el glamur i la percepció d'una derrota que tampoc no arriba

JOSEP LAGO / SHOOTING

/ **OFÈLIA CARBONELL**
Una violinista ha de triar entre insistir en la seva vocació malgrat l'esforç i les dificultats que representa o triar un nou camí per poder sobreviure a la ciutat de Barcelona

ANA JIMÉNEZ

/ **ANNA MANSO**
Després de més de cinquanta llibres per als lectors infantils i juvenils, ha publicat una novel·la en què parla de les conseqüències dels abusos intrafamiliars

ANA JIMÉNEZ

/ **GEMMA VENTURA**
La seva novel·la, guanyadora del premi Josep Pla, reivindica alhora la memòria i la imaginació amb un aire intimista i màgic a partir d'una noia que vetlla el seu avi mentre ella no troba el seu lloc al món

LLIBERT TEIXIDÓ

/ **MAR GARCÍA PUIG**
La narradora es converteix en mare i en diputada al Congrés el mateix dia, i l'ansietat s'apodera d'ella: comença un viatge per la història de la bogeria

/ L'èxit de la novel·la de Rodríguez Sirvent –tretze edicions, ja!– convida a creure en el boca-orella